Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer - - - - - - 60 groszy. - - - - - -

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy - - - - 1,20 złotych od wiersza. - - - -

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 13. | **Wejherowo, sobota, dnia 31 marca 1928 r.** | **Rok II.**

Treść:

92.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej
z dnia 16 marca 1928 r.
o zaopatrywaniu ludności w wodę.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Piecza nad należytem zaopatrzeniem ludności w wodę do picia i dla potrzeb gospodarczych należy do obowiązku gmin. W wykonaniu tego obowiązku gminy powinny:

1 czuwać nad tem, aby istniejące w ich obrębie publiczne i prywatne urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę odpowiadały przepisom niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń, wydanych na jego podstawie;

2. budować i utrzymywać odpowiednio do potrzeb ludności urządzenia do zaopatrywawia w wodę, przeznaczone do użytku publicznego.

Art. 2. Woda do picia w miejscu jej czerpania powinna odpowiadać warunkom fizycznym, chemicznym i bakterjologicznym, które określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Tym samym warunkom powinna odpowiadać woda, używana do celów gospodarstwa domowego, do wyrobu i w związku z wyrobem artykułów spożywczych w wytwórniach tych artykułów, do wyrobu lodu oraz woda w zakładach kąpielowych publicznych.

Art. 3. W celu utrzymywania wody w stanie, wymaganym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych (art. 2), gminy powinny prowadzić badania jej prób, pobranych w miejscach:

a) ujęcia,

b) wypływu z urządzeń do oczyszczania,

c) czerpania wody w sieci wodociągowej, studni lub ujęcia źródlanego.

Art. 4 Urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są to naturalne lub sztuczne zbiorniki wodne (powierzchniowe i wgłębne), z których ujmuje się wodę, przylegające do nich tereny wodonośne i obszary ochronne, ujęcia wody, urządzenia do jej oczyszczania oraz urządzenia, z których pomocą woda jest dostarczana bezpośrednio do użytku (sieć wodociągowa, studnie, ujęcia źródlane).

Art. 5. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych przysługuje prawo wydawania w drodze rozporządzeń przepisów, normujących:

1. warunki, którym odpowiadać winny publiczne i prywatne urządzenia do zaopatrywania w wodę,

2. korzystanie z tych urządzeń.

Władze administracji ogólnej, powołane do sprawowania nadzoru policyjno-sanitarnego, mogą zabronić korzystać z urządzeń do zaopatrywania w wodę, nieodpowiadających przepisom lub dostarczających wodę, nieodpowiadającą warunkom, wymienionym w art. 2.

Art 6. Zatwierdzenie projektów wodociągów oraz badanie urządzeń wodociągowych przed oddaniem ich do użytku publicznego należy:

1. w miejscowościach, liczących powyżej 25 000 mieszkańców, do Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych,

2. w miejscowościach, liczących poniżej 25 000 mieszkańców, do wojewódzkich władz administracji ogólnej.

Art. 7. Budowa i utrzymywanie wodociągów dla użytku publicznego stanowi wyłączne prawo gmin: gmina może jednak zezwolić na budowę i utrzymania wodociągów innej osobie prawnej lub fizycznej.

Zezwolenia takiego nie może gmina odmówić, jeżeli w uzdrowisku uznanem za posiadające charakter użyteczności publicznej Komisja Uzdrowiskowa lub właściciel uzdrowiska zamierzają wybudować wodociąg, a gmina sama nie przystępuje do budowy wodociągu, czyniącego zadość potrzebom całego uzdrowiska.

Na zaprowadzenie państwowej sieci wodociągowej zezwolenie gminy jest niepotrzebne.

Wysokość opłat za wodę, dostarczaną z wodociągów, zaprowadzonych na podstawie zezwolenia gmin przez osoby prawne lub fizyczne, zatwierdza wojewoda, z którym współdziała w tym względzie z głosem stanowczym wydział wojewódzki. Wysokość tych opłat w m st. Warszawie zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 8. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych wyznaczy gminom termin do przedłożenia projektów urządzeń wodociągowych, celem zatwierdzenia przez właściwe władze, wymienione w art. 6 niniejszego rozp., jak również termin rozpoczęcia budowy urządzeń wodociągowych według zatwierdzonego planu Postanowienie niniejsze dotyczy również gmin, mających urządzenia wodociągowe tylko w części swych obszarów.

Szczegółowe plany urządzeń wodociągowych powinny być sporządzone na podstawie prawomocnego planu zabudowy, o ile taki plan istnieje.

Art 9. W drodze przepisów miejscowych przewidzanych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) (art. 410 punkt 9, 415, 416 i 417) może być nałożony na właścicieli nieruchomości obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej gminnej i określony sposób pokrycia kosztów tego przyłączenia oraz mogą być ustalone zasady i warunki ogólne i techniczne takiego przyłączenia i ustanowione opłaty za pobór wody z wodociągu miejskiego

Art. 10. Jeżeli gmina po upływie roku od daty wyznaczenia terminu w myśl art. 8 nie przystąpi do wykonania projektu oraz robót przewidzianych w art. 8, władza nadzorcza jest uprawniona do wstawienia do jej budżetu potrzebnych na te cele sum.

Postanowienie to dotyczy również gmin, obowiązanych w myśl art. 12 do budowy studzien publicznych, o ile w wyznaczonym terminie nie pobudują tych studzien.

Art. 11. Budowa nowych i przebudowa istniejących studzien prywatnych może być wykonywana tylko po uzyskaniu zezwolenia, wymaganego w myśl przepisów policyjno-budowlanych i zgodnie z przepisami sanitarnemi.

Art 12. Do czasu zaprowadzenia w poszczególnych gminach zgodnie z przepisami niniejszego rozp. wystarczających urządzeń wodociągowych, gminy te obowiązane są budować i utrzymywać studnie publiczne w liczbie, odpowiadającej potrzebom ludności.

Termin pobudowania studzien określą właściwe władze nadzorcze. Termin ten nie może być wszakże dłuższy nad lat 2.

Art. 13. Sieć wodociągowa winna być dostatecznie zabezpieczona przed wszelkiem zanieczyszczeniem.

Tereny, na których znajdują się ujęcia wody, oraz tereny wodonośne dla wodociągów gruntowych winny być przez gminę zabezpieczone od wszelkich zanieczyszczeń, mogących wpłynąć własności wody pod względem fizycznym, chemicznym i biologicznym w sposób szkodliwy lub mogący być szkodliwym dla zdrowia.

Art. 14. Jeżeli poza urządzeniami, dostarczającemi ludności wodę do picia, są w jakiejkolwiek miejscowości urządzenia wodne, dostarczające wodę dla innych celów (technicznych), nieodpowiadające warunkom art 2, to urządzenia te winny być tak założone, aby woda z nich nie przedostawała się do urządzeń z dobrą wodą.

Art. 15. Nadzór nad organami komunalnemi w zakresie obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, sprawują właściwe władze nadzorcze. Właściwemi władzami nadzorczemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są władze, określone w przepisach o ustroju samorządu, a w zakresie policyjno-sanitarnym państwowe władze administracji ogólnej.

Art. 16. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozp. oraz rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, ulegną karze grzywny do 1000 zł i aresztu do 6 tygodni, lub jednej z tych kar, o ile nie podlegają karom surowszym na podstawie innych przepisów.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu, na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, karę zastępczego aresztu według uznania, jednak nie ponad 4 tygodnie.

Do wymierzania kar powołana jest powiat. władza administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu 7-miu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej włady żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 17. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i zainteresowanymi ministrami, w odniesieniu do art. 6 Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do orzecznictwa karnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 18. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzplitej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy w sprawach uregulowanych tem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych; J. Piłsudski.
Minister: K. Bartel
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski
Minister Komunikacji: Romocki.
Minister Robót Publicznych: Moraczewski.
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości gminom do wykonania.

Wejherowo, dnia 24. III. 1928 r.

Starosta: Lipski.

93.

Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej

z dnia 16 marca 1928 r.

o usuwaniu nieczystości i wód opadowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Piecza nad należytem usuwaniem nieczystości i wód opadowych należy do obowiązku gmin. W wykonaniu tego obowiązku gminy powinny:

1. czuwać nad tem, aby istniejące w ich obrębie na terenie zaludnionym publiczne i prywatne urządzenia do usuwania nieczystości i wód opadowych odpowiadały przepisom niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, i wogóle przepisom obowiązującym;

2. w miejscowościach, liczących powyżej 25 000 mieszkańców, zakładać urządzenia kanalizacyjne do odprowadzenia nieczystości i wód opadowych z całego terenu gminy oraz prowadzić oczyszczanie ścieków w ten sposób, aby w razie wpuszczania ich do wód powierzchniowych lub gruntowych nie wpływały na skład tych wód pod względem fizycznym, chemicznym i biologicznym w sposób szkodliwy lub mogący być szkodliwym dla zdrowia;

3. w miejscowościach, liczących poniżej 25 000 mieszkańców, zaprowadzić takie sposoby i urządzenia zbierania, przechowywania i usuwania nieczystości oraz usuwania wód opadowych, któreby zapewniały utrzymanie czystości gleby, wód i powietrza w gminie;

4. czuwać, aby były zaprowadzone w dostatecznej liczbie publiczne i prywatne urządzenia do zbierania śmieci i odpadków gospodarczych; usuwać śmiecie i odpadki z poszczególnych posesyj w gminach, liczących powyżej 10 000 mieszkańców;

5. wyznaczać tereny, na które powinny być usuwane nieczystości i śmiecie, oraz określać sposób ich usuwania.

Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze zarządzenia nakładać na poszczególne gminy, leżące całkowicie lub częściowo w granicach uzdrowiska, uznanego za posiadające charakter użyteczności publicznej, obowiązek założenia lub przyczynienia się do założenia urządzeń kanalizacyjnych bez względu na liczbę mieszkańców gmin.

Sprawę usuwania nieczystości i wód opadowych z terenów zajmowanych przez oddziały i instytucje wojskowe regulują te oddziały i instytucje w własnym zakresie w porozumieniu z zarządem gminy.

Art. 2. Nieczystości w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są to wydaliny ludzkie i zwierzęce, ścieki, śmieci i odpadki gospodarcze.

Art 3. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych przysługuje prawo wydawania przepisów sanitarnych, normujących,

1. warunki, jakim odpowiadać powinny wszelkie publiczne i prywatne urządzenia do usuwania nieczystości i wód opadowych,

2. korzystanie z tych urządzeń,

3. warunki, jakim powinny odpowiadać ścieki, nadające się do bezpośredniego wpuszczania do zbiorników wód powierzchniowych i do ziemi.

Władze administracji ogólnej, powołane do sprawowania nadzoru policyjno-sanitarnego, mogą zabronić korzystania z urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych, o ile urządzenia te nie odpowiadają przepisom.

Art. 4. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych wyznaczy gminom termin do przedłożenia projektów urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków, celem zatwierdzenia przez właściwe władze, wymienione w art. 5 niniejszego rozporządzenia, jak również termin rozpoczęcia budowy urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków według zatwierdzonego projektu.

Postanowienie niniejsze dotyczy również gmin, mających kanalizację tylko na części swych obszarów.

Szczegółowe plany urządzeń kanalizacyjnych powinny być sporządzone na podstawie prawomocnego planu zabudowy, o ile taki plan istnieje.

Terminy wykonania urządzeń, przewidzianych w punktach 3 i 4 art. 1, określać będą dla poszczególnych gmin właściwe władze nadzorcze.

Art. 5. Zatwierdzanie projektów kanalizacji i badanie urządzeń kanalizacyjnych i do oczyszczania ścieków przed oddaniem sieci kanalizacyjnej do użytku publicznego należy do Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Budowa urządzeń publicznych, wymienionych w punkcie 3 art 1, wymaga zatwierdzenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Budowa względnie przebudowa urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych z poszczególnych posesyj wymaga zezwolenia zarządu gminy, udzielonego po stwierdzeniu, że projektowane urządzenia odpowiadają wymaganiom niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, oraz przepisom policyjno-budowlanym.

Instytucje państwowe zezwolenia tego nie potrzebują.

Art. 6. Budowa i utrzymanie sieci kanalizacyjnej stanowi wyłączne prawo gmin; gmina jednak może zezwolić na budowę tych urządzeń innej osobie prawnej lub fizycznej. Zezwolenia takiego nie może gmina odmówić, jeżeli w uzdrowisku uznanem za posiadające charakter użyteczności publicznej komisja uzdrowiskowa lub właściciel uzdrowiska zamierzają wybudować kanalizację, a gmina sama nie przystępuje do budowy kanalizacji, czyniącej zadość potrzebom całego uzdrowiska.

Na zaprowadzenie państwowej sieci kanalizacyjnej zezwolenie gminy jest niepotrzebne.

Wysokość opłat za korzystanie z kanalizacji, zaprowadzonej na podstawie zezwolenia gmin przez osoby prawne lub fizyczne, zatwierdza wojewoda, z którym współdziała w tym względzie z głosem stanowczym wydział wojewódzki.

Wysokość tych opłat w m. st. Warszawie zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. We wszystkich gminach powinny być pobudowane:

a) ustępy do użytku interesantów w gmachach, przeznaczonych do użytku publicznego,
b) ustępy publiczne na placach lub ulicach, w miarę możności w podziemiu, w liczbie dostatecznej.

W gminach skanalizowanych wymienione wyżej ustępy powinny być spłókiwane i połączone z siecią kanałów.

Art. 8 W drodze przepisów miejscowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) (art. 410 punkt 9, 415, 416 i 417) może być nałożony na właścicieli nieruchomości obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej gminnej i określony sposób pokrycia kosztów tego przyłączenia, oraz mogą być ustalone zasady i warunki ogólne i techniczne takiego przyłączenia i ustanowione opłaty za korzystanie z kanalizacji gminnej.

W nieruchomościach zabudowanych domami mieszkalnemi lub użyteczności publicznej powinny być pobudowane ustępy do użytku ogólnego mieszkańców, jeżeli w domach tych są mieszkania nie mające osobnych ustępów. W nieruchomościach tych powinny być urządzone zbiorniki do śmieci i odpadków gospodarczych.

Art. 9. W razie potrzeby winny być zaprowadzone odpowiednie urządzenia do oczyszczania i odprowadzania ścieków fabrycznych.

W razie stwierdzenia, że niedostateczne oczyszczanie ścieków gminy jest wywołane przez wpuszczanie ścieków fabrycznych do systemu kanałów, może wojewódzka władza administracji ogólnej, a w m. st. Warszawie Minister Spraw Wewnętrznych, jeżeli uzna to za potrzebne, zabronić wpuszczania ścieków fabrycznych do kanałów, lub ograniczyć to wpuszczanie, może także wymagać oczyszczania tych ścieków do takiego stopnia, jaki jest niezbędny dla dobrego działania urządzeń do oczyszczania ścieków gminy.

Art. 10. Jeżeli gmina po upływie roku od daty wyznaczenia terminu w myśl art. 4 niniejszego rozporządzenia nie przystąpi do wykonania projektów oraz robót, przewidzianych w art. 4, władza nadzorcza jest uprawniona do wstawienia do jej budżetu potrzebnych na te cele sum.

Postanowienie to dotyczy również przepisów, przewidzianych w punkcie b art. 7 niniejszego rozporządzenia.

Art. 11. Nadzór nad organami komunalnemi w zakresie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia sprawują właściwe władze nadzorcze. Właściwemi władzami nadzorczemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są władze określone w przepisach o ustroju samorządu, a w zakresie policyjno-sanitarnym państwowe władze administracji ogólnej.

Art. 12. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń, wydanych na jego podstawie, ulegną karze grzywny do 1000 zł i aresztu do 6 tygodni, lub jednej z tych kar, o ile nie podlegają karom surowszym na podstawie innych przepisów.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę zastępczego aresztu według swego uznania, jednak nie ponad 4 tygodnie.

Do wymierzania kar powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można prze-

słuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wawnętrznych w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych i zainteresowanymi ministrami, w odniesieniu do art. 5 ust 1 i 2 Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, a co do orzecznictwa karnego Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy w sprawach uregulowanych tem rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G Czechowicz:

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości, gminom do wykonania.

Wejherowo, dnia 24. 3. 1928 r.

Starosta: Lipski.

94.

Wybory do Sejmiku Powiatowego powiatu morskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzeniem z dnia 29 lutego 1928 r., ogłoszonem w Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 7 marca 1928 r. nr. 25 poz. 221, zmienił art. 1 rozporządzenia z dnia 30 października 1926 r. o utworzeniu powiatu morskiego w Gdyni i utworzył powiat morski z siedzibą władz powiatowych w Wejherowie, w granicach powiatów morskiego i wejherowskiego, z wyjątkiem gmin Linia, Tłuczewo, Niepoczołowice, Kętrzyno i Zakrzewo, które włączył do powiatu kartuskiego.

Wobec tego przestał prawnie istnieć b. powiat wejherowski i b. powiat morski, skutkiem czego Sejmiki tych powiatów z natury rzeczy utraciły legitymację prawną do dalszego urzędowania.

Na mocy rozporządzenia Ministra b. dz. pr. z dnia 12. VIII. 1921 r. o wyborach do Sejmików Powiatowych na obszarze b. dz. pr. (Dz. Ust. R. P. Nr. 71 poz. 492) w łączności z regulaminem wyborczym do tegoż rozporządzenia z dnia 12. VIII. 1921 r. (Dz. Urzędowy Min. b. dz. pr. nr. 26 poz. 178) zarządzamy i obwieszczamy, co następuje:

I. Do Sejmiku Powiatowego należy wybrać 47 członków Sejmiku.

II. Z tych 47 członków wybierają bezpośrednio miasto Wejherowo 6 członków, miasto Puck 2 członków, miasto Gdynia 2 członków. Gminy wiejskie wybierają bezpośrednio w 9 okręgach razem 37 członków Sejmiku. W miastach Wejherowie, Pucku i Gdyni wyboru dokonać winny Rady Miejskie najpóźniej do dnia 20 maja 1928 r. Przewodniczący Rad Miejskich w Wejherowie, Pucku i Gdyni, którzy przeprowadzają wybory bezpośrednie dobierają sobie 2 radnych do Biura Wyborczego, winni natychmiast po wyborze wszelkie dokumenty wyborcze (zaproszenia na posiedzenie, pokwitowania, protokóły i kartki wyborcze) przesłać na ręce Powiatowej Komisji Wyborczej, która biuro swe ma w gmachu Starostwa w Wejherowie.

III. Ustanawiamy następujące okręgi wyborcze, które wybierają bezpośrednio:

1) Okręg wyborczy nr. I. **W. Kack.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Chwaszczyno, W. Kack, Osowa, Kolonja, Wiczlino, Chylonja, Cisowa i obszarów dworskich: Wysoka, M. Kack, Redłowo, Kolibki, Witomino, Chwarzno, Chylonja nadleśnictwo i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg I. składa się z p. Andrzeja Dampca z Kolonji jako przewodniczącego, Antoniego Jasińskiego z Chylonji, Andrzeja Ellwarta z W. Kacka, Alojzego Konkola z Chwaszczyna i Józefa Dzienisza z Chylonji.

2) Okręg wyborczy nr. II. **Pierwoszyno.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Dębogórze, Mechelinki, Mosty, Rewa, Kazimierz, Obłuże, Kosakowo, Pogórze, Pierwoszyno, Błądzikowo, Mrzezino, Osłonino, Smolno, Zelistrzewo, Połchowo i obszarów dworskich: Dębogórze, Stefanowo, Suchydwór, Obłuże,

Mrzezino, Rzucewo, Celbowo, Rekowo i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg II. składa się z p. Józefa Krausego z Pierwoszyna jako przewodniczącego, Józefa Klebby z Kosakowa, Ignacego Wresego ze Smolna, Adolfa Góry z Obłuża i Augustyna Mathei z Zalistrzewa.

3. Okręg wyborczy nr. III. **Reda.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Łężyce, Rumja, Zagórze, Gniewowo, Reda, Ciechocino, Gowino, Ustarbowo, Sopieszyno, Zbychowo, Reszki i obszarów dworskich: Rumja, Gniewowo, Ciechocino, Pieleszewo, Wojherowo-Zamek, Ustarbowo, Sopieszyno, Śmiechowo, Naniec, Kąpino, Pętkowiec, Nowydwór, Zbychowo i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na Okręg III. składa się z p. Izydora Wysieckiego z Rumji jako przewodniczącego, Antoniego Hewelta z Ustarbowa, Jana Górskiego z Gniewowa, Hypolita Roszczynialskiego z Łężyc i Jana Szczepańskiego z Ciechocina.

4. Okręg wyborczy nr.IV. **Chłapowo.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Łebcz, Strzelno, Gnieżdżewo, Swarzewo, Wielkawieś, Chłapowo, Hel, Chałupy, Bór, Jastarnia, Kuśnica i obszarów dworskich, Łyśniewo, Cetniewo, Poczernino, Hel i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na Okręg IV. składa się z p. Jana Potrykusa z Chłapowa jako przewodniczącego, Jana Bystrama z Swarzewa, Teodora Kohnkego z Jastarni, Ignacego Szukalskiego z Łebcza—Dany i Antoniego Renusza z Łebcza.

5. Okręg wyborczy nr. V. **Sławoszyno.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Sobieńczyce, Lubkowo, Kartoszyno, Nadole, Jeldzino, Goszczyno, Minkowice, Żarnówiec, Karwieńskiebłoto, Tupadła, Mieroszyno, Karwia, Ostrowo, Odargowo, Sławoszyna i obszarów dworskich: Polchówko, Glinki, Sobieńczyce leśn., Krokowa, Łętowice, Parszczyce, Koźlinki—Szarydwór, Żarnówiec, Odargowo, Kłanino, Parszkowo, Salicice, Mieroszyno i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg V. składa się z p. Jana Ladacha z Minkowic jako przewodniczącego, Jana Miłosza z Ostrowa, Tomasza Nowaka z Polchówka, Wiktora Zipsera z Żarnówca i Franciszka Gaffkego z Łętowic.

6. Okręg wyborczy nr. VI. **Mechowa.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Karlikowo, Połczyno, Brudzewo, Sławutowo, Mechowa, Darżlubie, Leśniewo, Domatowo, Domatówko, Orle, Warszkowo, Starzyno, Werblinia, Starzyńskidwór, Swiecino i obszarów dworskich: Połczyno, Sławutówko, Darżlubie nadleśn., Lisewo, Tyłowo, Lubocino, Wejherowo Nadleśn. i wybiera 5 członków do Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg VI. składa się z p. Mieczysława Lorkowskiego z Mechowej jako przewodniczącego, Łucjana Rybińskiego z Starzyńskiegodworu, Augustyna Blocka z Głuszewa, Józefa Bystrama z Leśniewa i Jana Frankowskiego z Starzyna.

7. Okręg wyborczy nr. VII. **Luzino.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Bolszewo, Gościcino, Zelewo, Strzebielino, Luzino, Robakowo, Dąbrówka i obszarów dworskich: Kębłowo, Góra domena, Góra Nadleśn., Barłomino, Wyszecino, Luzino leśn., i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg VII. składa się z p. Aleksandra Meya z Kłębowa jako przewodniczącego Pawła Miotka z Luzina, Wiktora Wresego z Strzebielina, Józefa Rybanda z Gościcina i Aleksander Dzięcielskiego z Wyszecina.

8. Okręg wyborczy nr. VIII. **Strzepcz.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Strzepcz, Miłoszewo, Pobłocie, Milwino, Łebno, Zęblewo, Będargowo, Częstkowo, Smażyno i obszarów dworskich: Dargolewo, Lewino, Borek, Tępcz i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg VIII składa się z p. Bernarda Łysakowskiego z Strzepcza jako przewodniczacego, Augustyna Krampy z Częstkowa, Augustyna Pionka z Będargowa, Wojciecha Ziemanna z Strzepcza i Konrada Dzienisza z Milwina.

9. Okręg wyborczy nr. IX **Szemud.** Okręg ten składa się z następujących gmin wiejskich: Bieszkowice, Glazica, Grabowiec, Przetoczyno, Jeleńska-huta, Kamień, Szemud, Kielno, Koleczkowo, Bojano i obszarów dworskich: Bieszkowice, M Donimierz, W. Donimierz, Dobrzewino i wybiera 4 członków Sejmiku. Okręgowa Komisja Wyborcza na okręg IX składa się z p. Filipa Sikorskiego z Szemuda, jako przewodniczącego, Józefa Sikorskiego z Kielna, Stanisława Stromskiego z Szemuda, Wiktora Hinza z Jeleńskiejhuty i Aleksandra Pranszkiego z Przetoczyna.

Głosowanie w tych okręgach odbędzie się w niedzielę, dnia 20 maja 1928 r. w miejscach i godzinach, które ogłoszą Okręgowe Komisje Wyborcze.

Do głosowania uprawnieni są wszyscy, którzy w dniu wyłożenia listy wyborców ukończyli 21 rok życia, mają w powiecie miejsce stałego zamieszkania w dniu wyłożenia listy wyborców, są obywatelami Państwa Polskiego i posiadają honorowe prawo obywatelskie, o ile są zapisani w listach wyborców, które winien wyłożyć sołtys do publicznej wiadomości na przeciąg 1 tygodnia.

Bierne prawo wyborcze przysługuje każdemu, który ukończył 25 rok życia i odpowiada wyżej wymienionym warunkom. Wybory są powszechne, równe, tajne, bezpośrednie i stosunkowe. Głosować wolno tylko na listę kandydatów. Listę kandydatów należy doręczać przewodniczącemu Okręgowej Komisji Wyborczej w przeciągu 3 tygodni, a więc najpóźniej do dnia 21 kwietnia 1928 r. włącznie.

Okręgowa Komisja Wyborcza bada listy kandydatów od dnia 22 kwietnia do dnia 28 kwietnia 1928 r., porozumiewa się w tym tygodniu z mężami zaufania listy kandydatów co do usunięcia usterek, wchodzących w listach i ustala, które listy kandydatów odpowiadają wymogom prawa.

W Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego z dnia 28 kwietnia 1928 r. ogłoszą Okręgowe Komisje Wyborcze ważne listy kandydatów oraz miejsce i godziny głosowania.

Listy kandydatów.

Każda lista kandydatów powinna zawierać podwójną liczbę kandydatów w stosunku do liczby wybrać się mających w danym okręgu członków Sejmiku. Kandydatów należy oznaczać imieniem i nazwiskiem, podając dzień, miesiąc i rok urodzenia, zawód i miejsce zamieszkania kandydatów. Nazwiska należy umieścić jedno pod drugiem, stawiając przed każdem nazwiskiem numer porządkowy. Lista kandydatów winna być pisana czytelnie w języku polskim, a podpisana przez conajmniej 20 wyborców. Do listy powinne być dołączone pisemne oświadczenia kandydatów, że godzą się na to, iż umieszcza się ich na liście kandydatów. Na liście kandydatów wolno umieszczać tylko nazwiska osób, które:

1) są obywatelami Państwa Polskiego.
2) ukończyli w dniu wyłożenia list 25 rok życia,
3) mają w dniu ogłoszenia wyborów miejsce stałego zamieszkania w powiecie,
4) władają językiem polskim w słowie i piśmie,
5) posiadają honorowe prawo obywatelskie.

Nazwiska kandydatów, zachodzące w tej samej liście kandydatów kilkakrotnie, uważa się za raz podane. Jeżeli jednego i tego samego kandydata podano w kilku listach kandydatów, uważa się go za kandydata tej listy, do której dołączono oświadczenie jego. Jeżeli oświadczenie takie dołączono do kilku list kandydatów, uważa się go za kandydata tej listy, w której umieszczony jest na miejscu najwyższem, a w razie gdyby miejsca były równe, za kandydata tej listy, która wcześniej doszła do rąk Okręgowej Komisji Wyborczej.

W każdej liście kandydatów jeden z podpisanych wyborców winien być wskazany jako mąż zaufania, którego zadaniem będzie:

1) dostarczenie brakujących podpisów,
2) uzupełnienie niedostatecznych danych co do osób kandydatów,
3) dostarczenie przewodniczącemu Okręgowej Komisji Wyborczej materjałów do badania listy.

W razie, gdyby mąż zaufania nie był podany, uważa się męża zaufania za wyborcę, podpisanego na pierwszym miejscu a następnego za jego zastępcę.

Dozwolone jest łączenie i rozłączenie już złączonych list kandydatów. Złączone listy kandydatów uważa się za jedną listę kandydatów. Jeżeli wpłynie jedna tylko lista ważna kandydatów, wtenczas nie należy przeprowadzać głosowania. Wybrani są wtedy kandydaci tej listy w takiej ilości, jaka odpowiada ilości członków Sejmiku, których się ma wybrać w danym okręgu, przyczem kandydat wyżej wymieniony ma pierwszeństwo przed kandydatem wymienionym po nim. W takim razie Okręgowa Komisja Wyborcza spisuje protokół stwierdzający, że wpłynęła tylko jedna ważna lista kandydatów, że głosowania nie było i zarazem ustala, którzy kandydaci zostali wybrani. Stwierdzenie to Okręgowa Komisja Wyborcza ogłasza w Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego a protokół prześyła do Powiatowej Komisji Wyborczej. Biura głosowania mianują Okręgowe Komisje Wyborcze w składzie Przewodniczącego i dwóch mężów zaufania. Głosowanie odbywa się kartkami. Kartka wyborcza winna zawierać albo numer ogłoszonej listy kandydatów albo nazwisko umieszczonego na 1-em miejscu listy kandydatów, albo też wszystkie nazwiska kandydatów listy, na którą wyborca głosuje, w tym samym porządku, jak je wylicza lista kandydatów. Kartki winne być możliwie równego wyglądu.

Nieważne są kartki wyborcze, które:

1. Nie są oddane w kopercie urzędowej,
2. są niejasne co do oznaczenia kandytatów,
3. są nieczytelne,
4. zawierają zastrzeżenia,
5. nie odpowiadają jednej z ogłoszonych list kandydatów.

Kilka równobrzmiących kartek w jednej kopercie uważa się za jeden głos.

O ważności kartek wyborczych decyduje Okręgowa Komisja Wyborcza. Co do głosowania i stwierdzenia wyniku głosowania przez Biura Głosowania oraz przez Okręgową Komisję Wyborczą (patrz art. 29—37 rozporządzenia Ministra b. dz. pr. z dnia 12. VIII. 1921 r. Dz. Urz. Min. b. dz. pr. nr. 26 poz. 178).

Wszystkich sołtysów tak gmin wiejskich jak i obszarów dworskich wzywa się, aby, o ile tego dotychczas nie uczynili, natychmiast sporządzili listy wyborców w dwóch egzemplarzach i wyłożyli listy te na przeciąg jednego tygodnia conajmniej 6 godzin na dobę do publicznej wiadomości.

Wyłożenie listy należy ogłosić w sposób zwykle używany, zaznaczając, że każdemu wyborcy wolno wnosić pisemne sprzeciwy co do ważności listy wyborców na ręce sołtysa tak długo, jak lista jest wyłożona. Sprzeciwy te winien sołtys natychmiast przesłać przewodniczącemu Okręgowej Komisji Wyborczej. Formularze do spisu wyborców zostaną nadesłane. Protokóły wyborcze dla Biur Głosowania oraz dla Okręgowych Komisyj Wyborczych nabyć można w Wydziale Powiatowym pokój 23.

Wejherowo, dnia 28. marca 1928 r.

Powiatowa Komisja Wyborcza:

Lipski, Starosta. Meinhard. Stróżyński. Konefke. Bystram Józef.

Wydział Powiatowy:

Lipski, Starosta. Ks. Witkowski. Krampa.

95.

Obwieszczenie

w sprawie zatwierdzenia rozjemców i ich zastępców.

Podaję do ogólnej wiadomości, że następujące osoby zostały wybrane rozjemcami i zastępcami rozjemców w posiedzeniu Sejmiku Powiatowego powiatu Morskiego z dnia 27 lutego 1928 r. i zatwierdzone dekretem p. Prezesa Sądu Okręgowego w Starogardzie z dnia 13 marca 1928 r. L. dz. Prez. 1008/28. 5. R.

1) na obwód miasta Pucka:

p. Stanisław Kamski, burmistrz w Pucku jako rozjemca,

2) na obwód Debogórze:
   p. Edmund Ficht, rolnik z Obłuża, jako rozjemca,
   p. Józef Krause z Pierwoszyna jako zastępca,
3) na obwód Hel:
   p. Dawid Pieper, sołtys z Jastarni jako rozjemca,
   p. Sarnowski, nauczyciel z Jastarni jako zastępca.

Wejherowo, dnia 24 marca 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
L i p s k i.

96.

Obwieszczenie

w sprawie kursu podkuwaczy koni w Urzędowej Szkole Podkuwaczej w Toruniu.

Następny z kolei kurs podkuwaczy koni w Urzędowej Szkole Podkuwaczej w Toruniu rozpocznie się dnia 1. IV. 1928 r. Kurs trwa 3 miesiące i jest bezpłatny. Zgłoszenia na kurs przyjmuje techniczny kierownik Urzędowej Szkoły Podkuwaczy p. Dąbrowski, Toruń, ul. Prosta Nr. 30.

Wejherowo, dnia 23. 3. 1928 r.

L. dz. VI.14-3147/28. St.

Starosta: L i p s k i.

97.

Obwieszczenie

w sprawie otwarcia szkoły w Zagórzu.

Wobec wygaśnięcia odry wśród dzieci w Zagórzu, znoszę niniejszem zarządzenie tut. z dnia 6. II. 1928 r. dot. zamknięcia szkoły w Zagórzu, ogłoszone w Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego Nr. 6 poz. 23 rok 1928.

Wejherowo, dnia 23 marca 1928 r.

L. dz. IX.3 2878/28. St.

Starosta: L i p s k i.

98.

Zarządzenie w sprawie wybuchu Odry w Ciechocinie.

Lekarz Powiatowy stwierdził urzędowo odrę u szeregu dzieci szkolnych w Ciechocinie. Ponieważ odra występuje w formie epidemicznej, zarządzam na podstawie § 10 część II tytuł 17 ogólnego prawa krajowego aż do odwołania zamknięcie szkoły i zarazem zakazuję osobom, nienależącym do odnośnej rodziny dostęp do ubikacyj, w których leżą chore dzieci. Wyjątek stanowią ordynujący lekarz i osoby przez niego przysłane lub osoby, potrzebne do pielęgnowania chorych.

Wejherowo, dnia 23. 3. 1928 r.

L. dz. IX. 3 2879/28. st.

Starosta: L i p s k i.

99.

Obwieszczenie

w sprawie kwest na obszarze miasta stołecznego Warszawa.

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę podaje do wiadomości, że instytucje społeczne, których siedziby znajdują się na obszarze Województwa, z uwagi na wielką ilość instytucji społecznych miejscowych oraz ze względu na wprowadzone na terenie m. Warszawy ograniczenia, dotyczące kwest, — kwestarze przybywający z prowincji do Warszawy nie będą mogli liczyć na uzyskanie w Komisarjacie Rządu zezwolenia na kwestę na terenie m. st. Warszawy.

Powyższe podadzą pp. Burmistrzowie i naczelnicy gmin instytucjom wzgl. osobom zainteresowanym do wiadomości.

Wejherowo, dnia 23 marca 1928 r.

L. dz. III. 29-3330/28. St.

Starosta: Lipski.

100.

Plan spłaty

$3^1/_2\%$ pożyczki obligacyjnej z r. 1885 powiatu wejherowskiego.

§ 1.

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1026) Wydział Powiatowy Wejherowo postanowił przerachować i spłacić w dniu 1 lipca 1927 r. nieumorzoną część $3^1/_2\%$ pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z r. 1885, emitowanej w pierwotnej wysokości 420 000 mk.

§ 2.

Przerachowaniu podlegają wszystkie obligacje niewylosowane na sumę 110 800 mk., i wylosowane po 1913 r, a nie przedstawione do zapłaty na sumę 27 300 mk., razem na sumę 138 100 mk. znajdujące się w obiegu w następujących odcinkach:

IV. emisja Lit. A	76 szt.	po mk.	1000 —	76000	mk.
„ B.	89 „	„ „	500 —	44500	„
„ C.	88 „	„ „	200 —	17600	„

§ 3.

Obligacje wymienione w § 2 zostaną przerachowane zgodnie z § 2 rozp. Prezydenta z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441) według skali 1 zł — 0,81 mk. na 15% sumy pierwotnej.

Poszczególne więc odcinki zostaną przerachowane.

Lit. A	à 1000	mk.	na 185,18	zł
„ B	à 500	„	„ 92,59	„
„ C	à 200	„	„ 37,03	„

§ 4.

Przy spłacie kapitału długu zostaną wypłacone zaległe procenty od 1 lipca 1925 r. do 1-go lipca 1927 r. w wysokości $3^1/_2\%$ w stosunku rocznym, a mianowicie:

od obligacji Lit. A à 1000 mk. — 12,96 zł
„ „ „ B à 500 „ — 6,48 „
„ „ „ C à 200 „ — 2,58 „

§ 5.

Ogłoszenie o spłacie pozostałego kapitału długu nastąpi w „Monitorze Polskim“, Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego i Orędowniku Urzędowym powiatu morskiego.

§ 6.

Wypłata za przedstawione obligacje łącznie z wypłatą procentów będzie dokonywaną w Powiatowej Kasie Komunalnej w Wejherowie.

§ 7.

Zgodnie z niniejszym planem zostaną spłacone obligacje, których właściciele nie podpadają pod § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 441).

Plan przerachowania obligacyj, stanowiących własność obywateli niemieckich, austrjackich, węgierskich i rosyjskich, zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz 507) będzie ustalony po ogłoszeniu przez Pana Ministra Skarbu terminu rozpoczęcia konwersji tych obligacyj.

§ 8.

Koszta przerachowania nie będą liczone posiadaczom obligacyj.

§ 9.

Rozrachunek z tytułu spłaty kapitału długu procentów i kosztów przerachowania od $3^1/_2\%$ pożyczki obligacyjnej 1886 r. z powiatem puckim (morskim) zostanie dokonany na zasadach ustalonych w wyroku Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 1889 r. drogą porozumienia pomiędzy powiatami Wejherowskim i Puckim (Morskim).

Wejherowo, dnia 2. 3. 1927 r.

Wydział Powiatowy powiatu wejherowskiego:

Starosta, Lipski

Stróżyński. Dąbrowski

Na zasadzie § 4 rozp. Prezydenta z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj opartych na takich zobowiązaniach (Dz U. R P. Nr 115 poz. 1026) zatwierdzam plan konwersji i spłaty $3^1/_2\%$ pożyczki obligacyjnej powiatu wejherowskiego z roku 1885, przyjęty przez Sejmik Powiatowy powiatu wejherowskiego uchwałą z dnia 30 listopada 1926 r., w brzmieniu, nadanem mu uchwałą Wydziału Powiatowego powiatu wejherowskiego z dnia 2 marca 1927 r.

w z. Ministra Skarbu (—) Grodyński

Podsekretarz Stanu.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku Powiatowego z dnia 30 listopada 1926 r. podaje Wydział Powiatowy powyższy plan spłaty do ogólnej wiadomości i wyznacza jako termin spłaty obligacyj i kuponów dzień 1 maja 1928 r. Wszystkie osoby, które są obywatelami Państwa Polskiego wzgl. W. M. Gdańska i które posiadają obligacje wymienione w planie spłaty, wzywa się więc do przedłożenia obligacyj i kuponów Wydziałowi Powiatowemu powiatu wejherowskiego najpóźniej do dnia 1 maja 1928 r. celem zrealizowania. Ogłoszenie niniejsze nie narusza praw, wynikających z § 801 kodeksu cywilnego z dnia 18 sierpnia 1896 r.

Wejherowo, dnia 11. 10. 1927 r.

Wydział Powiatowy powiatu wejherowskiego

Lipski.

101.
Obwieszczenie

w sprawie zgłaszania ilości psów oraz przedmiotów zbytku w urzędach gminnych wzgl. u przełożonych obszarów dworskich swego miejsca zamieszkania w czasie od 2—8 kwietnia 1928 r.

Przypominam mieszkańcom powiatu, że zgodnie z § 13 statutu o podatku od posiadania przedmiotów zbytku z dnia 22 marca 1927 r. — Orędownik Urzędowy powiatu wejherowskiego z dnia 8 czerwca 1927 r. Nr. 27 poz. 168 — i rozporządzeniem Wydziału Powiatowego powiatu wejherowskiego w sprawie wykonania statutu o podatku od posiadania przedmiotów zbytku z dnia 2 lipca 1927 r. — ogł. w Orędowniku urzędowym powiatu wejherowskiego z dnia 9 lipca 1927 r. Nr. 32 poz. 200 — właściciele samochodów osobowych, motocykli, karet, wolantów i innych powozów resorowych oraz właściciele broni myśliwskiej i koni wierzchowych winni wszystkie wyżej wymienione przedmioty — i konie wierzchowe — posiadane w dniu 1-go kwietnia 1928 r. zgłosić w urzędach gminnych wzgl. u przełożonych obszarów dworskich w miejscu swego zamieszkania w terminie od 2—8 kwietnia 1928 r. Przypominam też, że zgodnie z § 13 statutu powiatowego o samoistnym podatku komunalnym od psów — Orędownik Urzędowy powiatu wejherowskiego z dnia 14 maja 1927 r. Nr. 21 poz. 127 — i rozporządzeniem Wydziału Powiatowego w celu wykonania statutu pow. o samoistnym podatku komunalnym od psów z dnia 2. 7. 1927 r. — ogłosz. w Orędowniku Urzędowym powiatu wejherowskiego z dnia 9. lipca 1927 r. No. 32 poz. 201 — taki sam obowiązek ciąży na właścicielach psów, którzy psy, posiadane w dniu 1 kwietnia 1928 r. winni w tym samym terminie zgłosić w urzędach gminnych wzgl u przełożonych obszarów dworskich.

Powyższe podadzą pp. Sołtysi i Przełożeni obsz. dwor. do publicznej wiadomości w sposób przyjęty.

Wejherowo, dnia 29. marca 1928 r.

L. dz. II. 11-2657/28 W. P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

Lipski.

OGŁOSZENIA.

Z Towarzystwa Gniazd Sierocych.

W ubiegłym 1927 roku kalendarzowym Towarzystwo Gniazd Sierocych miało pod swoją opieką ogółem 130 młodszych dzieci w gniazdach i starszej młodzieży w zawodowych szkołach niższych, średnich i wyższych.

Pełny koszt ich utrzymania wyniósł prawie 190.000 zł, z czego gniazda i młodzież starsza własną pracą pokryły 83.000 zł, zapomogi państwowe dały 19.000 zł, związki komunalne 29,000 zł, brakujące 59 000 zł Towarzystwo musiało uprosić i użebrać, ażeby dzieciom swoim dać wszystko, co było im potrzebne do nauki i wychowania.

Gnieździacy, dopóki są w domu swego „rodzinnego gniazda", pracą swoją całkowicie wypłacają się Towarzystwu. Natomiast w okresie ich zawodowego kształcenia w szkołach i bursach po-za domem intensywna praca nad książką nie pozwala im tak bardzo zarobkować. W roku 1926 gnieździacy pokryli swojemi zarobkami 58% swoich potrzeb, — w ubiegłym 1927 r. — tylko 45%. Dzięki tej swojej pracy wychowańcy TGS, mają się w TGS. lepiej, niźli w innych zakładach.

Wszystko, co gnieździacy otrzymują TGS. w okresie swego zawodowego kształcenia, otrzymują w formie stypendium, które zwrócić mają Towarzystwu w ciągu 15 lat po wyjściu z pod opieki TGS., — na co wydają Towarzystwu formalne i prawne zobowiązania. Przez pierwsze pięć lat mogą nic nie spłacać, — cała należność rozłożona jest im na dwadzieścia rat półrocznych w dalszych dziesięciu latach.

O wartości wychowania, jakie otrzymali i otrzymują gnieździacy, wymownie świadczyć będą cyfry, zwykły prosty rachunek spłacania przez nich zadłużenia wobec Towarzystwa.

Dzięki takiemu postawieniu sprawy przez wprowadzenie do programu wychowawczego TGS. czynnika pracy dzieci i rozumienia przez nich rachunku, wykazującego ile i jaką pomoc każdy gnieździak otrzymuje od Towarzystwa, gnieździacy rozumieją, że oni nie są żebrakami społecznymi i wdzięczni są Towarzystwu za tak dobre dla nich zorganizowanie pomocy.

Z biegiem czasu przyjdzie taki moment, od którego to czasu corocznie 10% spłaty dawnych wychowańców będą starczały na utrzymywanie w szkołach nowego pokolenia młodszych gnieździaków.

Konieczność ciągłego teraz żebrania o pomoc dla Towarzystwa jest najbardziej męczącą, najbardziej przykrą stroną pracy w TGS. — Przeklęta żebranina stanowi ciernie pracy, — pracy skądinąd bardzo miłej i kochanej, pracy wdzięcznej, podejmowanej dla gnieździaków.

Po wojnie znacznie trudniej i przykrzej jest zbierać ofiary.

Poza stosunkowo nielicznem gronem osób bezinteresownych i oddanych sprawom Towarzystwa, w Wydziale Dochodów Niestałych TGS. pracuje cały sztab ludzi płatnych. — W roku zeszłym przeszło przez kontrolę Wydziału 175 osób, z liczby których w tym roku pracuje już tylko 65 dobranych kwestarzy.

Kontrola nad ich pracą jest bardzo dokładna. Dzięki tej właśnie kontroli TGS. ma możność łatwego zdemaskowania wszelkiego rodzaju oszustów, podszywających się pod firmę Towarzystwa. Z całą otwartością zwraca się TGS. do władz państwowych o pomoc w tropieniu złodziei, którzy fałszują dokumenty Towarzystwa, lub w ręce prokuratorji oddaje Towarzystwo takich, którzy nadużywają zaufania TGS.

Wszyscy delegaci TGS. zaopatrzeni są w dowody i fotografje, przez Zarząd Główny TGS. należycie uwierzytelnione.

Z racji swego XX-lecia Towarzystwo Gniazd Sierocych postanowiło wytężyć wysiłki, ażeby zdobyć środki, nietylko, na pokrycie kosztów zawodowego kształcenia swoich gnieździaków, ale i żeby zdobyć fundusze na spłacenie długów, narosłych Towarzystwu z lat dawnych.

W ciągu dwiedziestu lat swej pracy kształciło TGS. 258 starszej młodzieży i wydało na nich przeszło 303.000 złotych w złocie.

Z tej liczby samodzielnie już na siebie pracuje 162, a 6-ciu zostało zabitych na wojnie i zmarło.

W tym roku pierwsza grupa dawnych gnieździaków, w 1923 roku usamodzielnionych, zacznie spłacać Towarzystwu swoje zobowiązania.

Ci pierwsi, z okresu wojny światowej, najmniej korzystali z pomocy i stosunkowo mało winni są Towarzystwu. Część ich całkowicie pokryła już swoje zobowiązania, nieczekając terminu.

Podstawą pracy nowego Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich, wyrosłe z kości i pracy T-wa Gniazd Sierocych, będą dawni wychowańcy TGS. Z pośrod nich Wioski Kościuszkowskie czerpać będą materjał na gospodarzy swoich wzorowych sadyb sierocych, na nauczycieli, na rzemieślników i na innych społecznych pracowników, jacy okażą się potrzebni dla tej nowej dużej pracy.

Żniwo dwudziestoletniej pracy TGS. jest dobre.

Dnia 20/III.-1928 r.

Kazimierz Jeżewski,
prezes Towarzystwa Gniazd Sierocych.

Komunikat do osadników rentowych.

Państwowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu podaje do wiadomości, że w myśl Rozp. Rady Ministrów z dn. 27. X. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 101) § 1. przerachowuje należności Skarbu Państwa z tytułu długów rentowych, zapisanych na osadach po b. Komisji Kolonizacyjnej, Bauernbanku oraz na włościach obciążonych rentami b. Banków Rentowych na 43% skali, podanej w § 2 Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. Ust. z roku 1925 Nr. 30 poz. 213).

Wszyscy dłużnicy, którzy posiadają wyżej wymienione osady otrzymują w najbliższym czasie odpowiednie rozliczenia, w których P. B. R. wykaże dotychczasowe zaległości rentowe oraz wpłacone zaliczki.

Ponieważ P. B. R. nie jest w możności wysłać wszystkim dłużnikom nakazów jednocześnie, należy płacić do czasu otrzymania tychże już obecnie odpowiednie zaliczki na poczet rat rentowych, wówczas po otrzymaniu nakazów zapłaty będzie dłużnikom łatwiej resztę zaległości uiścić.

P. B. R. nadmienia, że po wysłaniu wykazów zapłaty, przystąpi po myśli Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 19. 11. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 109) do przymusowego ściągana nieuiszczonych należności rentowych.

Wszelkie wpłaty rentowe należy dokonywać na konto Państwowego Banku Rolnego Oddział w Grudziądzu za pośrednictwem P. K. O. Nr. 30 530 lub też wpłacać w Kasie Oddziału.

Powiatowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu.

Obwieszczenie.

W tutejszym rejestrze spółdzielni wpisano dziś pod L. 24

łam 2. Spółdzielnia budowlana Wielka Wieś - Hel Spółdzielnia zap z ogr. odpow. w Wielkiejwsi na półwyspie Helu.

Rodzaj i zakres odpowiedzialności: udziały członków

łam 3.

a) Uregulowanie stosunku własności członków jako posiedzicieli terenu zapisanych w księdze wieczystej Wielkawieś wykaz L 218.
b) przekształcenie tych terenów na miejsca budowlane,
c) wykorzystanie tych terenów przez zabudowanie i sprzedaż,
d) zakładanie i prowadzenie hoteli, sanatorjów i t. d.

łam 4.

Wysokość udziału wynosi 200 zł. Każdy członek może mieć najwyżej 50 udziałów. Pierwszy udział wpłacony być musi w ciągu pierwszego roku gospodarczego, dalsze w ratach nie mniejszych jak po 100 zł rocznie.

łam 5.

Członkami zarządu są:
1) Leon Torliński jako prezes
2) Augustyn Klebba II. jako jego zastępca
3) Antoni Sosnowski jako sekretarz
wszyscy w Wielkiej Wsi

łam 6.

a) czas trwania spółdzielni: nieograniczony.
b) pismo przeznaczone do ogłoszeń: Orędownik Powiatu Morskiego.
c) rok obrachunkowy: rok kalendarzowy
d) liczba członków zarządu: 3., do oświadczenia wniesienia spółdzielni potrzeba podpisów trzech członków zarządu.
e) ograniczenie uprawnień zarządu: W sprawach nabycia, zbycia lub obciążenia nieruchomości Spółdzielni jakoteż przyznania prawa pierwokupu Zarząd winień działać na podstawie uchwał Rady Nadzorczej. Dotyczące takich spraw dokumenty sądowe lub notarjalne podpisują przewodniczący Rady Nadzorczej i prezes zarządu lub jego zastępca.
g) Uchała w sprawie rozwiązania Spółdzielni winna być powzięta, przez walne Zgromadzenie większością $^3/_4$ głosów obecnych członków, przy obecności conajmiej $^2/_3$ wszystkich członków.
Likwidację poprzedzają likwidatorowie, których wybiera Walne Zgromadzenie.

Puck, dnia 9 lutego 1928 r.

Sąd Powiatowy.

Zagubiony dokument.

Zagubiono koncesję na wyszynk trunków alkoholowych wystawioną przez Urząd Akcyz i Monopoli Państwowych w Wejherowie na nazwisko Joanna Reimann, Karwieńskie Błota pow. morski.

Karwieńskie Błota, dnia 29. 3. 1928 r.

Joanna Reimannowa.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo.
Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.